

[Elisabeth Bruun Olesen]

ført den noget ejendommelige argumentation, at de vil have styr på hele styringen. De vil simpelt hen bestemme alt, for det er dem, der er ejere.

(Kort bemærkning).

Jette Thomsen (KF):

Ja.

Elsebeth Kock-Petersen (V):

Jeg vil gerne først takke ministeren for redegørelsen. Selvfølgelig kan man sige, at vi jo diskuterer arbejdsmiljø så mange gange i forskellige sammenhænge og i forbindelse med emner, der dukker op, men det, jeg synes er fordelene ved den redegørelse, der er lagt frem her, er, at vi så forhåbentlig også får en debat, der er præget lidt mere af målsætninger og principper, end debatten om arbejdsmiljøspørgsmål ofte er, når den foregår spredt og tilfældigt, efter hvad der nu mere eller mindre tilfældigt dukker op og måtte have politikernes interesse.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi får fastlagt nogle principper i denne diskussion om arbejdsmiljø, og derfor synes jeg, det er godt, at arbejdsministeren er kommet med sin redegørelse.

Ministerens redegørelse er vel i virkeligheden udtryk for en anden måde at anskue tingene på, for lige så vel som arbejdsmiljøet i den offentlige debat ofte diskuteres spredt og tilfældigt, sker der også ofte det, at arbejdsmiljøspørgsmål bliver en del af den almindelige fagpolitiske kamp. Vi oplever også herinde, at de emner, der vedrører arbejdsmiljøspørgsmål, tages op som kamppladser, hvor vi så måske skal markere nogle yderpunkter, men det, ministeren prøver, er at beskrive, at der er nogle fælles interesser, at arbejdsmiljø er et fælles anliggende, og at det vel derfor i virkeligheden ikke bør kunne give anledning til den mere traditionelle og gammeldags faglige kamp.

Det synes jeg er et godt udgangspunkt, og jeg synes, det ville være positivt, hvis vi kunne få diskussionen om arbejdsmiljø til at foregå på det grundlag. Jeg synes vel nok med den forventning, jeg her kunne have, om end den måtte være lidt naiv, at hr. Taanquists indlæg var lige så muggent, som man kunne forvente det.

Jeg ser den arbejdsmiljømæssige indsats i en større sammenhæng, nemlig som en del af vores sundhedspolitiske indsats. Jeg synes, det er fantastisk vigtigt, at vi netop ser vores sundhedspolitiske indsats også som et spørgsmål om, hvad der foregår på vores arbejdspladser, som et spørgsmål om, hvad virksomheden skal gøre, som et spørgsmål om, hvilket ansvar man selv har.

Der er mange ting, man kunne fremhæve, men jeg vil godt fremhæve fire principper, som jeg synes det er væsentligt at få lagt til grund for denne diskussion.

Jeg tror, det er helt afgørende ikke bare for os herinde, men først og fremmest for den indsats, der skal laves ude omkring, at man får fastholdt sondringen mellem de ting i den arbejdsmiljømæssige indsats, der er fantastisk væsentlige, og dem, der er knap så væsentlige, eller for at sige det på en anden måde, så vil vi vel kunne blive enige om, at det er fantastisk vigtigt at få gjort en indsats i forhold til farlige stoffer, mens det ikke er så vigtigt at få gjort en indsats i forhold til toiletter, loftshøjde og lign., det, som diskussionen tidligere først og fremmest har drejet sig om, når man har talt om arbejdsmiljø. Vi er nødt til, tror jeg, hvis vi skal gøre indsatsen effektiv, at gå ind i denne diskussion om, at der er noget, vi vil prioritere højere end andet.

Det bringer mig over til det næste princip, som jeg mener det er afgørende at lægge vægt på, nemlig at den indsats, der bliver gjort, skal kunne forstås og accepteres ikke bare af virksomhederne og de ansatte, men også af folk ude i det yderste led, om jeg så må sige. Det er ikke nok, at vi laver planer og beder Arbejdstilsynet om at prioritere på den ene eller den anden måde. Prioriteringen skulle også meget gerne betyde, at virksomheder og ansatte i fællesskab forstår og accepterer de krav og de ønsker, der bliver fremsat. Netop i relation til diskussioner, der forhåbentlig hører tidligere tider til, om loftshøjder og de mere praktiske måder at indrette tingene på, som virksomheder og ansatte ikke altid har kunnet se var så indlysende forståelige, tror jeg, det er vigtigt, at vi formulerer tingene herindefra og fra ministerens side sådan, at folk forstår og accepterer den indsats, der skal gøres.

Det fører videre til det tredje princip, at det gerne skulle være nogle klare mål og